V době, kdy byl poplatek předepsán a kdy bylo o opravných prostředcích rozhodováno, bylo město R., které dříve bylo městem s reg. magistrátem, již velkou obcí (§ 7, odst. 2 a § 10 vl. nař. z 21. září 1922 č. 275 Sb.). V téže době byl pak na Slov. již v platnosti jak zák. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. o přechodné úpravě fin. hospodářství obcí a měst s právem municipálním (arg. § 59 tohoto zákona), tak i zákon z 29. února 1920 č. 126 Sb. o zřízení župních a okr. úřadů (arg. čl. 1 a 2 tohoto zák. a §§ 1 a 2 vl. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb.).

Otázkou, které úřady jsou na Slov. za platnosti těchto zákonů povolány rozhodovati ve věcech obecních dávek a poplatků ve velkých obcích vybíraných, zabýval se nss již v nál. Boh. 4711 adm. a dospěl úvahami tam rozvedenými k právnímu názoru, že počínaje dnem 1. ledna 1923 přísluší, dokud nejsou zřízeny okr. senáty podle zák. z 9. března 1920 č. 158 Sb., právomoc přikázaná v odst. 2 § 44 zák. č. 329 z r. 1921 bezprostředním úřadům dohlédacím — tudíž také právomoc rozhodovati — a to, pokud není výslovného předpisu jinakého (srovnej nál. Boh. 3949 adm.) v poslední stolici o ob. dávkách a poplatcích ve velkých obcích — novým okresním úřadům. Na tomto názoru trvá soud i v daném případě.

Župní úřad nebyl podle toho příslušný, aby věcně rozhodoval jako stolice odvolací v záležitosti poplatku, který byl za účinnosti zák. č. 329 z r. 1921 a zák. č. 126 z r. 1920 zúčastněné straně předepsán jako náhrada za úkony orgánů obecních konajících policii požární.

Ježto však rozhodnutí okr. úřadu z 29. ledna 1924, ač šlo v tomto případě o rozhodnutí úřadu rozhodujícího s platností konečnou, bylo opatřeno nesprávným právním poučením, že jde z něho další odvolání na župní úřad, bylo povinností žal. úřadu, jako úřadu nadřízeného okr. úřadu, když zúčastněná strana, uvedena byvši nesprávným poučením v omyl, podala na místo stížnosti na tento soud další odvolání na žal. úřad, aby rozhodnutí okr. úřadu zrušil a nařídil mu, aby vydal nové rozhodnutí opatřené správným poučením o opravných prostředcích. Ježto však žal. úřad na místo toho zrušil rozhodnutí okr. úřadu pro nekompetenci a sám ve věci meritorně rozhodl, jest rozhodnutí aktem úřadu nepříslušného a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

č. 6077.

Obecní notáři (Slovensko): O výši vdovské pense podle notářského pensijního statutu župy komárenské.

(Nález ze dne 17. listopadu 1926 č. 23.490.)

Věc: Kateřina B. v L. proti župnímu úřadu v Bratislavě o zaopatřovací požitky.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Usnesením adm. výboru župy komárenské z 9. srpna 1921 byly Karlu B., býv. okol. notáři, přiznány zaopatřovací požitky: pense ročních 10.800 K a bytné 500 K.

Podáním de pres. 4. září 1924 sdělila st-lka župnímu úřadu, že její manžel 7. srpna 1924 zemřel a žádala, aby jí poukázána byla vdovská pense.

Župní úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím přiznal st-lce podle ustanovení § 32 pensijního statutu župy komarňanské jako vdovské zaopatřovací požitky: pensi ročních 1600 K a válečnou podporu 420 K vzhledem k tomu, že zaopatřovací požitky zemřelého manžela činily 3200 K roční maximální základní pense.

Stížnost vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost z důvodu, že pravoplatně stanovené a také vyplácené pens. požitky manžela st-lčina činily ročních 10.800 Kč, k nimž náleželo ještě 500 K bytné pense a 800 K rodinného přídavku a st-lčino vdovské zaopatření že činí podle pens. župního statutu polovici pense zemřelého manžela a nikoli 1600 K.

Stížnost je důvodná. Pensijní statut ob. a obv. notářů býv. župy komarňanské stanoví v § 32 al. a), že zaopatřovací požitky vdovy činí polovici obnosu, který její manžel, byl-li pensistou, dostával jako roční pensi.

St-lčin manžel byl dle správních spisů pensionován s pensí ročních 10.800 K a bytnou pensí ročních 500 K. Usnesení adm. výboru o tom nabylo právní moci a pense usnesením tím stanovená byla také manželi st-lčinu vyplácena. Přísluší tudíž st-lce za tohoto stavu věci podle ustanovení § 32 al. a) pens. statutu jako vdovské zaopatř. požitky polovice těchto pens. požitků jejího manžela a nikoli, jak domnívá se mylně žal. úřad, polovice toho obnosu, který by pens. požitky st-lčina manžela byly skutečně činily, kdyby byly bývaly adm. výborem podle ustanovení pens. statutu vyměřeny. Slušelo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 6078.

Stavební právo. — Řízení před nss-em (Olomouc): I. * Přestavbou ve smyslu § 27 stav. ř. pro Olomouc rozumí se pouze přeměna budovy nebo jednotlivého patra, t. j. taková změna, kterou se budova nebo jednotlivé její patro v jejich celistvosti přeměňuje v objekt podstatně odlišný a jiný. — II. Obec je legitimována k stížnosti na nss proti rozhodnutí zv-u, kterým k rekursu stavebníkovu zrušil rozhodnutí nižších stolic, odpírající stavebníkovi stavební povolení k »přestavbě« portálu z důvodu, že projekt neodpovídá schválení čáře stavební.

(Nález ze dne 17. listopadu 1926 č. 23.601).

Věc: Městská rada zemského hlavního města Olomouce proti moravskému zemskému výboru o přeměnu portálu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podle výměru z 20. června 1924 nevyhověla městská rada olomoucká jako stav. úřad I. stolice žádosti Antonína T. v Olomouci za povolení k přestavbě portálu v domě čp. . . ., ježto jde o přestavbu vztahující se též na přízemí, takže jest ve smyslu § 16 stav. ř. platného pro město Olomouc potřebí předchozího sdělení stav. čáry,